

[Bodil Thrane]

Det er meget teknisk, men det handler jo om denne bruttoskat, der nu er indført fra 1. januar, og som skal reguleres på overførselsindkomsterne.

Som sagt, vi tager det til efterretning og vil arbejde positivt med i udvalget.

Pelle Voigt (SF):

SF kan ikke umiddelbart medvirke til gennemførelsen af dette forslag. Vi har ikke lod eller del i skattereformen eller i de mange mærkværdige urimeligheder, skattereformen har medført.

Vi vil følge sagen i udvalget og stille en række spørgsmål til forslaget, men på nuværende tidspunkt kan jeg ikke se nogen mening fra vores side i at støtte det foreliggende forslag.

Kim Behnke (FP):

Jo mere vi ser, hvad der kommer af afledte forslag fra skattereform, arbejdsmarkedsreform osv., jo mere viser det sig, at vi i Fremskridtspartiet har ret i vores påstand om, at lovgivningen er blevet så omfattende, at ingen har overblik over, hvad der egentlig er af afledte virkninger rundt omkring, når man ændrer på tingene. Jeg synes egentlig, det må være et problem for regeringen, at vi har en lovgivning, der er så kompliceret og så mangfoldig, at når man ændrer ét sted, så aner man ikke på forhånd, hvilke afledte virkninger det vil få andre steder.

Det burde faktisk være til andet end fnis og grin her i parlamentet, at vi er i den situation. For hvad med de ændringer, vi foretager nu? Hvordan kan vi som parlament være sikre på, at det er det rigtige, vi gør? Forklaringen her efterlader jo flere spørgsmål end svar. Ser man på de almindelige bemærkninger til lovforslaget, så fortæller ministeren, hvad det her går ud på. Der står:

»Det foreslås videre, at den fremtidige regulering af beløbsgrænserne (første gang med virkning fra den 1. januar 1995) foretages efter den metode i satsreguleringsloven, der benævnes: »2 pct. tillagt en tilpasningsprocent for det pågældende finansår«. Denne metode er udtryk for den konstaterede lønudvikling (efter arbejdsmarkedsbidrag).

Efter den nuværende metode, hvor reguleringen sker med »satsreguleringsprocenten«, svarer reguleringen til den konstaterede lønud-

vikling (efter arbejdsmarkedsbidrag) med et fradrag af indtil 0,3 pct. Ved regulering af overførselsindkomster benyttes dette fradrag til opbygning af en særlig satsreguleringspulje.

Det forekommer imidlertid mest rimeligt at regulere de pågældende satser med den »rene lønudvikling«. Den fremtidige regulering af beløbsgrænserne vil herved blive 0,3 pct. højere end den hidtidige regulering efter satsreguleringsprocenten.«

Det forstår vi jo alle sammen! Så ved vi lige præcis, hvad det er, vi stemmer om. Eller gør vi nu også det? Jeg må indrømme, at selve den teknik, man nu sætter i værk, hvor man kunstigt forhøjer nogle beløb, der står i en lov, med det formål at kompensere for, at der er nogle reguleringsmekanismer, som har haft en utilsigtet virkning, ikke er den bedste måde at løse problemet på. Inden vi giver vores endelige tilsagn – eller afsagn, havde jeg nær sagt – til dette forslag, vil vi derfor meget gerne have, at Boligministeriet godtgør, hvorfor man fortsat skal benytte dette reguleringsssystem. Og hvilke konsekvenser får det, når arbejdsmarkedsbidragene i de kommende år stiger fra 5 pct. til 8 pct.? Skal vi så ind og regulere beløbene en gang til, eller kan vi være sikre på, at det her er i orden? Eller viser det sig nu, når det her bliver sendt ud som lovekendtgørelse, at der er en eller anden kvik embedsmand i en kommune eller et andet sted, der opdager, at det går galt for nogle andre grupper?

Vi er mere tvivlende, end vi er tilfredse, når vi læser dette forslag, og derfor synes vi, boligministeren over for udvalget skal godtgøre, at det er den rigtige løsning, man har valgt, eller at man hellere burde sige: Det her er blevet så indviklet og så knudret, at det, der var brug for, var at skrotte alle de mange reguleringsparagraffer og lave noget nyt, som er let og gennemskueligt, og som ikke får alle disse afledte effekter.

Umiddelbart kan vi derfor hverken sige ja eller nej, for vi ved ikke, om det er den rigtige måde at gøre det på. Selvfølgelig skal der ændres på det her, men vi er meget tvivlende om, hvorvidt metoden er den rigtige.

(Kort bemærkning).

Sonja Mikkelsen (S):

Hr. Kim Behnke nævnte i sit indlæg nogle kunstige beløbsgrænser. Jeg vil gerne spørge,